

Artikeln i sin helhet:

6 Kultur

Ulric Alstermark. Skickar brev till framtiden om pandemins år

LUND/BROMÖLLA

"Jag brukar sätta kassarna på en trappa." Det är en mening som nog alla som under pandemin handlade åt sina föräldrar känner igen. Och det är om tiden med pandemi – med täta turer till föräldrarna i Bromölla – som Ulric Alstermark berättar i sitt brev till framtiden, en av 21 texter i en ny bok.

"Samantha, en dag i januari 2020 satt jag på ett välbesökt kafé och skrev ner idéer till en ny bok."

Så börjar Ulric Alstermark sin berättelse i textsamlingen "Brev till framtiden". Det är nämligen där Samantha finns, i framtiden. Närmare bestämt år 2040, alltså om ungefär 20 år och nu vill Alstermark berätta om sitt och hela samhällets svåra år. – Jag hoppas att framtidens läsare ska tänka att "Jaha, var det en såpass svår period under Covid-19", och därför ville jag i mitt brev vara både så ärlig och personlig som möjligt, säger Ulric Alstermark.

Vi hör på telefon, och han sitter hemma i sin lägenhet i Lund och jobbar. En av många effekter av Covid-19, och i det här fallet inte enbart negativ, anser Ulric Alstermark. Och även om hans arbetsgivare har sagt att deras personal till stor del ska återgå till kontoret när restriktionerna släpps den här vecka, så kommer det inte att ske en total återgång. Att arbeta hemifrån har i flera fall visat sig fungera bra för såväl personal, som arbetsgivare. – Flexibiliteten tror jag är en av de positiva lärdomar

vi har fått genom den här pandemin, säger Ulric Alstermark som också tror att vi kommer att få leva länge med olika effekter som pandemin och restriktionerna har inneburit.

Ulric Alstermark är från Bromölla och debuterade för sex år sedan med en diktsamling. Förra året gav han ut en spänningsroman, "Alla skulle bara veta". När Författarcentrum Syd under pandemirens gick ut med en förfrågan till sina drygt 400 medlemmar om de ville skriva ett brev till framtiden om vår märkliga nutid tvekade han aldrig. Självklart skulle han skicka in en text.

– Det var ett väldigt roligt besked att få, att min text var en av de 21 som hade valts ut och skulle få vara med i boken "Brev till framtiden". Lika kul som hejrande, säger han. Boken kom nyligen ut, och syftet tänker sig Författarcentrum Syd är att skapa ett projekt som en litterär men också akut dokumentation av en företeelse som skiftat vår verklighet.

I sitt personliga brev berättar Ulric Alstermark om sin oro för föräldrarna som bor kvar i huset i Bromölla, och hur han regelbundet tar bi-

Ulric Alstermark, författare från Bromölla, född 1973, bor i Lund. FOTO: PRESSBILD

len från Lund till sin gamla hemstad för att hälsa på och hjälpa dem med olika ärenden, som handla mat, hämta medicin och någon gång även ta en tur till Systembolaget – "vin till mamma och starköl till pappa". Men brevet rymmer även ord om hans eget vardagsliv och tankar om tiden. – Jag är inte i en riskgrupp och har också klarat mig från att bli smittad. Men jag har varit väldigt försiktig, för om jag blivit sjuk hade jag ju inte kunnat hjälpa mina föräldrar. Det har varit en stark orsak till min oro, säger Ulric Alstermark.

Nu, hösten 2021, är både han och hans föräldrar vaccine-

rade och livet börjar återgå så smått till vardagarna innan pandemin. Ulric Alstermark säger också att dessa nya tider har gjort hans föräldrar mer lugna och betydligt mer glada. Och umgänget behöver inte längre ske utomhus eller i uterummet med väldigt gott avstånd.

– Det var en tuff tid, och bara det att mina föräldrars röster blev mer raspiga visar ju på ett minskat socialt liv. Genast efter den andra vaccinatiossprutan såg jag en förbättring. Nu handlar de själva igen, fast på tider med lite många kunder.

Har du själv påverkats av denna period? – Jobbmässigt har det

fungerat bra eftersom jag kunnat arbeta hemifrån, men mitt skrivande har nog minskat då jag vanligtvis brukar sitta ute på kaféer och skriva. Det blir inte likadant hemma.

I morgon, den 29 september, släpps restriktionerna, kommer du att gå ut den kvällen, kanske på konsert, bio eller föreställning? – Jag går inte särskilt ofta på konsert, men större folksamlingar känns än så länge närmast skrämmare. Det kommer nog att dröja länge innan jag hoppas in i ett folkhav.

Tycker du det känns rätt att släppa på publikrestriktionerna nu? – Jag trodde, och hoppades, på att man skulle vän-

ta lite innan man släppte på restriktionerna. För mig känns det här beslutet mer som politik än vetenskap.

Skriver du på något nytt? – Jag har en idé till ett nytt prosaprojekt, men skriver just nu på en slags personlig diktbok.

Inga fler brev? – Nej, det är inte ofta jag skriver brev. Däremot blir det en hel del mejl och kommunikation i sociala medier. Och ljuvort skickar jag fortfarande.

Sune Johansson
Text
kultur@kristianstadsbladet.se

KRISTIANSTADSBLADET
Tisdag 28 september 2021

Ulric Alstermarks föräldrar Lola och Bertil utanför sitt hus på Nygatan i Bromölla i slutet av april 2020. Och nedan ses en av sonens varuleveranser till föräldrarna. FOTO: PROBAT

Det var en tuff tid, och bara det att mina föräldrars röster blev mer raspiga visar ju på ett minskat socialt liv. Genast efter den andra vaccinatiossprutan såg jag en förbättring.

Fakta
Ulric Alstermark

- Född: 1973, från Bromölla. Bor i Lund sedan 1999.
- Arbetar som digital producent på ett läromedelsföretag i Malmö.
- Är författare, och har gett ut diktsamlingen "sex övlar" (2015), romanen "Fria händer" (2015) och spänningsboken "Alla skulle bara veta" (2010). Mer information finns på hans personliga webbsida.
- Är en av de författare som bidrar med en text i antologin "Brev till framtiden" – om den oröriga resan genom året 2020", som har Ángela García och Talah Pollack som redaktörer. Boken ges ut av Ekström &

Ett utdrag ur Ulric Alstermarks text i boken "Brev till framtiden"

Jag tillhör ingen riskgrupp. Jag är introvert och har ett jobb som kan skötas hemifrån. Därmed är jag privilegierad, inte alltför personligt drabbad. Ändå är situationen jobbig. Kanske mer eftersom jag har föräldrar som är närmare nittio än åtta. De bor ensamma i huset som jag växte upp i.

...de lever isolerade sedan månader tillbaka. För sig inte längre fritt ute i samhället, träffar inga vänner. Själv hålar jag på dem varannan vecka, jag utträttar först ärenden åt dem, handlar mat och hämtar ut medicin, köper sådant som tröjor, fönsterputsmedel och batterier till hörsapparat. Någon

vända till Systemet blir det också ibland: vin till mamma och starköl till pappa. Jag brukar sätta kassarna på en trappa. Går runt i den omsorgsfullt skötta trädgården under tiden som allt plockas in. Sedan blir det en stunds samtal. De har ett uterum med två fönsterväggor som kan skjutas åt sidan, så att

det nästan blir som utomhus. Jag sitter vid ett fyrkantigt bord närmast gränslin, de sitter en bra bit in vid ett större bord. De ler. De söker blick. De vrids sig i min riktning och pratar. Mannas röst är något hesare än vad den var före karantänen, bådas hår är längre än på många år. Pappan har ofta ett nytt hår som visar upp, hans skinn är ömtåligt och timmerna i trädgårdarna många. De flesta gånger blir det en fika, bakelse till mig och mamma, kanelbulle eller wienerbröd till pappa. Kaffe till. Jag har med mig pappmugg, pappallrik och plastbestick, kaffe på termos. Vi åter oc-

Artikeln i mer läsvärdigt utförande:

Ulric Alstermark. Skickar brev till framtiden om pandemins år

”Jag brukar sätta kassarna på en trappa.” Det är en mening som nog alla som under pandemin handlade åt sina föräldrar känner igen. Och det är om tiden med pandemi – med täta turer till föräldrarna i Bromölla – som Ulric Alstermark berättar i sitt brev till framtiden, en av 21 texter i en ny bok.

LUND/BROMÖLLA ”Samantha, en dag i januari 2020 satt jag på ett välbesökt kafé och skrev ner idéer till en ny bok.”

Så börjar Ulric Alstermark sin berättelse i textsamlingen ”Brev till framtiden”. Det är nämligen där Samantha finns, i framtiden. Närmare bestämt år 2040, alltså om ungefär 20 år och nu vill Alstermark berätta om sitt och hela samhällets svåra år.

– Jag hoppas att framtidens läsare ska tänka att ”jaha, var det en såpass svår period under Covid-19”, och därför ville jag i mitt brev vara både så ärlig och personlig som möjligt, säger Ulric Alstermark.

Vi hörs på telefon, och han sitter hemma i sin lägenhet i Lund och jobbar. En av många effekter av Covid-19, och i det här fallet inte enbart negativ, anser Ulric Alstermark. Och även om hans arbetsgivare har sagt att deras personal till stor del ska återgå till kontoret när restriktionerna släpps den här veckan, så kommer det inte att ske en total återgång. Att arbeta hemifrån har i flera fall visat sig fungera bra för såväl personal, som arbetsgivare.

– Flexibiliteten tror jag är en av de positiva lärdomar vi har fått genom den här pandemin, säger Ulric Alstermark som också tror att vi kommer att få leva länge med olika effekter som pandemin och restriktionerna har inneburit.

Ulric Alstermark är från Bromölla och debuterade för sex år sedan med en diktsamling. Förra året gav han ut en spänningsroman, ”Alla skulle bara veta”. När Författarcentrum Syd under pandemiårets vår gick ut med en förfrågan till sina drygt 400 medlemmar om de ville skriva ett brev till framtiden om vår märkliga nutid tvekade han aldrig. Självklart skulle han skicka in en text.

– Det var ett väldigt roligt besked att få, att min text var en av de 21 som hade valts ut och skulle få vara med i boken ”Brev till framtiden”. Lika kul som hedrande, säger han.

Boken kom nyligen ut, och syftet tänker sig Författarcentrum Syd är att skapa ett "projekt som en litterär men också akut dokumentation av en företeelse som skiftat vår verklighet".

I sitt personliga brev berättar Ulric Alstermark om sin oro för föräldrarna som bor kvar i huset i Bromölla, och hur han regelbundet tar bilen från Lund till sin gamla hemstad för att hälsa på och hjälpa dem med olika ärenden, som handla mat, hämta medicin och någon gång även ta en tur till Systembolaget – "vin till mamma och starköl till pappa".

Men brevet rymmer även ord om hans eget vardagsliv och tankar om tiden.

– Jag är inte i en riskgrupp och har också klarat mig från att bli smittad. Men jag har varit väldigt försiktig, för om jag blivit sjuk hade jag ju inte kunnat hjälpa mina föräldrar. Det har varit en stark orsak till min oro, säger Ulric Alstermark.

Nu, hösten 2021, är både han och hans föräldrar vaccinerade och livet börjar återgå så smått till vardagarna innan pandemin. Ulric Alstermark säger också att dessa nya tider har gjort hans föräldrar mer lugna och betydligt mer glada. Och umgänget behöver inte längre ske utomhus eller i uterummet med väldigt gott avstånd.

– Det var en tuff tid, och bara det att mina föräldrars röster blev mer raspiga visar ju på ett minskat socialt liv. Genast efter den andra vaccinationssprutan såg jag en förbättring. Nu handlar de själva igen, fast på tider med inte många kunder.

Har du själv påverkats av denna period?

– Jobbmässigt har det fungerat bra eftersom jag kunnat arbeta hemifrån, men mitt skrivande har nog minskat då jag vanligtvis brukar sitta ute på caféer och skriva. Det blir inte likadant hemma.

I morgon, den 29 september, släpps restriktionerna, kommer du att gå ut den kvällen, kanske på konsert, bio eller föreställning?

– Jag går inte särskilt ofta på konserter, men större folksamlingar känns än så länge närmast skrämmande. Det kommer nog att dröja länge innan jag hoppar in i ett folkhav.

Tycker du det känns rätt att släppa på publikrestriktionerna nu?

– Jag trodde, och hoppades, på att man skulle vänta lite innan man släppte på restriktionerna. För mig känns det här beslutet mer som politik än vetenskap.

Skriver du på något nytt?

– Jag har en idé till ett nytt prosaprojekt, men skriver just nu på en slags personlig diktbok.

Inga fler brev?

– Nej, det är inte ofta jag skriver brev. Däremot blir det en hel del mejl och kommunikation i sociala medier. Och julkort skickar jag fortfarande.

Sune Johannesson

sune.johannesson@kristianstadsbladet.se

FAKTA

Ett utdrag ur Ulric Alstermarks text i boken ”Brev till framtiden”

Ulric Alstermark

Jag tillhör ingen riskgrupp. Jag är introvert och har ett jobb som kan skötas hemifrån. Därmed är jag privilegierad, inte alltför personligt drabbad.

Ändå är situationen jobbig. Kanske mer eftersom jag har föräldrar som är närmare nittio än åttio. De bor ensamma i huset som jag växte upp i, tio mil bort. De lever isolerade sedan månader tillbaka. Rör sig inte längre fritt ute i samhället, träffar inga vänner. Själv hälsar jag på dem varannan vecka. Jag uträttar först ärenden åt dem, handlar mat och hämtar ut medicin, köper sådant som träolja, fönsterputsmedel och batterier till hörapparater. Någon vända till Systemet blir det också ibland: vin till mamma och starköl till pappa.

Jag brukar sätta kassarna på en trappa. Gå runt i den omsorgsfullt skötta trädgården under tiden som allt plockas in. Sedan blir det en stunds samtal. De har ett uterum med två fönsterväggar som kan skjutas åt sidan, så att det nästan blir som utomhus. Jag sitter vid ett fyrkantigt bord närmast grönskan, de sitter en bra bit in vid ett större bord.

De ler. De söker blick. De vrider sig i min riktning och pratar. Mammans röst är något hesare än vad den var före karantänen, bådas hår är längre än på många år. Pappa har ofta ett nytt sår han visar upp, hans skinn är ömtåligt och timmarna i trädgårdarna många.

De flesta gånger blir det en fika. bakelse till mig och mamma, kanelbulle eller wienerbröd till pappa. Kaffe till. Jag har med mig pappmugg, papptallrik och plastbestick, kaffe på termos. Vi äter och dricker, men tittar främst på varandra. Byter ord, men sitter också tysta. Banden emellan är mycket starka. Vi pratar i telefon dagligen, men röst i öra är inte samma sak som fysiskt möte.

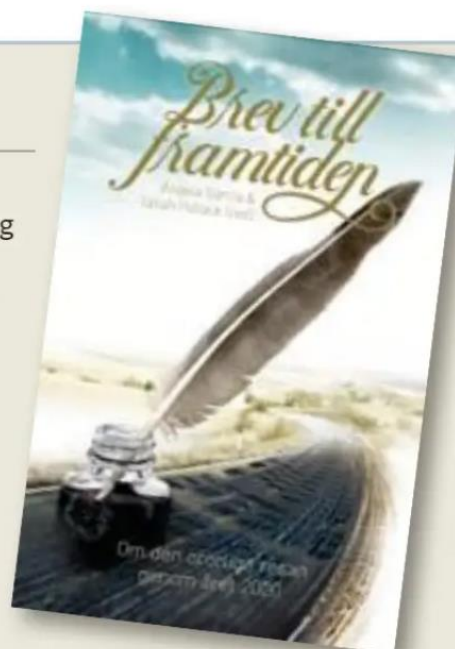
/.../

"Jag slår en signal när jag kommit hem", säger jag innan jag kör.

Fakta

Ulric Alstermark

- Född: 1973, från Bromölla. Bor i Lund sedan 1999.
- Arbetar som digital producent på ett läromedelsföretag i Malmö.
- Är författare, och har gett ut diktsamlingen "sex elvor" (2015), romanen "Fria händer" (2015) och spänningsboken "Alla skulle bara veta" (2010). Mer information finns på hans personliga webbsida.
- Är en av de författare som bidrar med en text i antologin "Brev till framtiden - om den orörliga resan genom året 2020", som har Ángela Garcia och Taliah Pollack som redaktörer. Boken ges ut av Ekström & Garay förlag.

Materialet ovan är hämtat från Kristianstadsbladets e-tidning 2021-09-28:

<https://etidning.kristianstadsbladet.se/653/ekb/452219/2021-09-28/r>

<https://etidning.kristianstadsbladet.se/653/ekb/452219/2021-09-28/23267427/ulric-alstermark-skickar-brev-till-framtiden-om-pandemins-ar>